

se godt kunne have strammet yderligere op i en generel lovgivning. Men den antastes altså af dette lovforslag, fordi det i den grad griber ind i den måde at drive skoler på, som vi har kendt hidtil.

Så vil jeg til sidst understrege det, som også blev tilkendegivet af Folketingets formand i forbindelse med et brev, jeg sendte til ham om dette forslags eventuelle grundlovsmedholdelighed: Det nytter ikke noget, at folketingsmedlemmer på baggrund af diskussionen siger, at man jo fra Justitsministeriets side har sagt, at det her er i orden. Det er hvert enkelt folketingsmedlems eget ansvar – som formanden også skrev – at tage stilling til, om der er problemer i forhold til grundloven. Det er ikke et ansvar, vi kan skyde over på den udøvende magts embedsmænd: når bare de siger god for det, så er det i orden. Det er hvert enkelt folketingsmedlems eget ansvar.

Det, der i denne forbindelse også er et problem for os, er, at man med denne lov flytter grænserne i forhold til tredelingen af magten i Danmark, hvilket kan give problemer i forhold til senere lovgivning, for så kan man sige: I 1996 gjorde man sådan og sådan, og det kan vi så gøre igen.

Selv om man siger, at det her er en unik lov, så ved man godt, at en unik lov er unik, indtil den dukker op igen en anden gang, og derfor mener vi også, at det ud fra principielle betragtninger ikke bare er problematisk, men yderst problematisk, at Folketinget tilsyneladende i dag vil vedtage lovforslag nr. L 268.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Debatten drejer sig nu om de stillede ændringsforslag. Der bliver senere lejlighed til at udtale sig om lovforslaget som helhed for de ordførere, der måtte ønske det.

Hr. Bruno Jerup for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jamen så vil jeg tage formandens ord til efterretning og komme med mit indlæg lidt senere.

Det, jeg vil sige nu, er til Fremskridtspartiets ændringsforslag. Vi har haft den indstilling, at det her var regeringens elendige lovforslag, og vi har derfor i betænkningen sagt, at vi ikke vil stemme for de ændringsforslag, de har stillet. Derfor har vi i forhold til ændringsforslagene haft nogenlunde samme holdning som den, SF har lagt frem her, selv om vi da klart kan se, at

mange af ændringsforslagene har været en forbedring i forhold til det, man oprindeligt lagde frem.

I forhold til Fremskridtspartiets forslag har vi den indstilling, at vi vil stemme for, fordi de rent faktisk giver skolerne en reel mulighed for at slippe ud af lex Tvind – for at være meget konstant. Det, Fremskridtspartiet faktisk sørger for, er, at de har en mulighed for at slippe ud af det samt får en juridisk retssikring tilbage. Derfor er vi altså til sinds at stemme for Fremskridtspartiets ændringsforslag.

Tom Behnke (FP):

Jeg skal indledningsvis sige, at vi i Fremskridtspartiet kan støtte de af ministeren stillede ændringsforslag, men vi har følt anledning til at stille yderligere nogle ændringsforslag for at gøre forslaget endnu bedre. Vi har stillet i alt 10 ændringsforslag, men det er i virkeligheden kun 1 ændringsforslag og så konsekvensændringer for resten.

Det, det handler om, er nemlig, at vi efter andenbehandlingen stod tilbage med et forslag, hvor der for os at se var én stor knast tilbage, som vi burde have fjernet, nemlig spørgsmålet om retssikkerheden, det, at retssikkerheden er blevet frataget skolerne. Denne retssikkerhed ønskede vi i Fremskridtspartiet at give skolerne tilbage.

Vi har så overvejet meget, hvordan det kunne gøres. Når vi ser på forslaget, er der to elementer, man er nødt til at tage højde for. Det ene er, at der er tale om en særlov, og det ville vi gerne have været foruden. Det andet er, at der er tale om, at retssikkerheden bliver knægtet for de 32 skolars vedkommende.

Vi overvejede i første omgang at stille et forslag om, at de 32 skoler, som er nævnt i forslaget, simpelt hen skulle udgå, men vi kunne godt se, at det ikke var hensigtsmæssigt, for så kunne de pågældende skoler køre videre på det eksisterende lovgrundlag, og så opnåede man egentlig ikke det, man ønskede.

Vi var derfor nødt til at prøve at finde en anden løsning, og den løsning, vi fandt frem til, er den, der er skitseret i ændringsforslagene, hvor vi formulerer paragrafferne på en sådan måde, at tilskuddene stopper den 31. december 1996, medmindre de nævnte skoler inden den dato kan godtgøre, at de lever op til de nye strammere krav.

På den måde er det stadig væk en særlov, det er vi klar over, men retssikkerheden er blevet